

תושבי הרצליה יפוצו על אור זרקרים מחוות הים

ב-2013 החלה העירייה להאריך את החוף הדромני כדי לאפשר ספורט ימי בלילה. שני דיררי בניין באזורי טענו שהדבר פוגע בהם, ויפוצו ב-30 אלף שקל

עד צבי מנור. פרסום: 13.03.17, 07:09

בית משפט השלום בתל אביב חיב לachableה את עיריית הרצליה לפצות ב-30 אלף שקל שני תושבים שבמישר חודשים סבלו בלילה מאורות זרקרים שהופעלו בחוף ימה של העיר.

השופט רון אילן ציין בפסק הדין שלא צריך להיות מומחה כדי להבין שמדובר היה במטרד שפגע באיכות חייהם.

במהלך קיץ 2013, החלה החברה העירונית לפיתוח תיירות בעיר להפעיל זרקרים המAIRים את חוף הים הדромני של הרצליה. הזרקרים נועדו לאפשר פעילות ספורט ימי לאחר רדת החשכה. שני התובעים, המתגוררים בבניין דירות המרוחק כשני קילומטרים מהחוף, טענו שהאורות גורמים להם לסנוור קשה המגיעה עד כדי מטרד. הם דרשו פיצויים וכן צו מנעה שישיר את המטרד.

על בסיס המלצות מומחה שמונה על ידי בית המשפט, וובה שהזרקרים גורמים "זהותם או" ו"רמת הבתיונות המומלצת", 6 מרמת הבתיונות המומלצת, התקינה העירייה אביזרים ומגן סנוור, וביצעה שינויים בזרקרים באופן שיטול את סנוור התובעים. כך נותרה להכרעה רק הטענה שיש לחיב את הנتابעת בפיצויים בגין התקופה שעדי הפסקת הסנוור.

תביעה

biome ש עם התושבים: "למנוע רעש מהפרק"
ש"ד יעל מגדלובי

זה 3 שנים סובלים תושבים ברמה"ש מהמטרד שיוצר פרק "הנצה". במשך כל התקופה נמנעה העירייה מפעול, עד שהשופטת ארננה לוי הכריחה אותה

biome ש עם התושבים: "למנוע רעש מהפרק"

בתביעה, שהוגשה באוקטובר 2014, טענו התושבים שהם פנו לעירייה בתלונות רבות אלום ללא הועל. לדבריהם הפעלת הזרקרים הפכה את חייהם לסיטוט והקשה עליהם לישון בלילה.

מנגד טענה העירייה בין היתר שלא הוכחו יסודותיה של העולה. לשיטתה, לא הוכח שהתקנות הזרקרים נעשתה בחירגה מתוך כלשהו, ושהסנוור התרחש רק במבט ישיר אל מתקן התאורה, כך שמדובר לכל היור בהפרעה קלה.

הפגיעה חוסר ריגשות

השופט רון אילן ציין שזכותה של העירייה, ואולי גם חובתה, לקדם פעילות נופש ופנאי, אינם חובתה גם לעשות זאת באופן שלא יפגע בזכותו של השני, ושהסנוור התרחש רק במבט ישיר בנכסיהם. "ודומה שאין צורך באלה מומחיות של המומחה, כדי להעיר שסנוור ישיר מהוות מטרד; וסנוור ישיר של מקרען עלול גם להביא לפגיעה ישירה ביכולת הנהנה מהם", כתוב בפסק הדין.

בסיומו של דבר, ואחרי שדחה טענות שונות של הנتابעת, הוא קבע שהסנוור גרם לתובעים "הפרעה של ממש", ולכן מהוות מטרד. העירייה חיבבה לשלם לדיררים פיצויים בסך 30 אלף שקל. בנוסף היא חיבבה בהוצאות ושכר טרחת ע"ד בסך 35 אלף שקל.

בתוך כך ציין השופט אילן שהנהלות העירייה לא הייתה ראויה, שכן היא הייתה יכולה, וד' בקלות, למנוע את הגשת התביעה, אך במקום זאת היא אף העירה קשיים על התובעים.

"במסופו של יומם, כל שביקשו מהנתבעת לבחון תולנה זו בראיותיו יותר, שאם כך הייתה הוסיף. "ניתן היה לצפות מהנתבעת לבחון תולנה זו בראיותיו יותר, שאם כך הייתה מתנהלת היה ניתן להילך משפטי והייתה גם נחsett הוצאה מיותרת מהקופה הציבורית".

עיריית ביאליק תשלם 26 אלף שקל לאربעה תושבים שטורטו

שלוש שנים ניהלו תושבים מאבק נגד העירייה בעינה שתוארה רחוב ליד ביתם מהוות מטרד עבורם. העירייה הטילה את האחריות על יפה נוף, ושם טענו כי הפנסים עומדים בתקנים. השופט קיבל את עתירת התושבים וביקר את העירייה

מירית פנחים עדכן 17.06.18, 08:08

בית המשפט קבע כי עיריית קריית ביאליק תשלם 26 אלף שקל לאربעה תושבי העיר. זאת, לאחר שבמשך שנים טירטו אותם ולא נתנו פתרון לתלונותיהם לגבי עצמת ההארה של תאותה הרחוב, הפגעת באיכות חייהם.

צילום: shutterstock

לפני כשנתיים הגיעו ארבעה תושבים, המתגוררים בשדרות ירושלים בקרית ביאליק, עתירה נגד העירייה. בתביעה טענו כי במסגרת עבודות שיפוץ של מגרש חניה הסמוך לבתיהם, הותקנו עמודי תאורה שבוקע מהם או חזק בצוואר בלתי סבירה, הפגע באיכות חייהם. התובעים פנו לעירייה בנושא מספר פעמים. לבסוף הוצע פתרון הכלול שנייה מערכ הפנסים, הזיות שלהם ועצמת האור. אולם הפתרון לא יושם, והתושבים המשיכו לSUB ממצב הקיום.

מנגד טענה העירייה כי את הפנסים התקינה חברת יפה נוף במסגרת עבודות המטרונית. חברת יפה נוף טענה מבחינתה כי הפנסים עומדים בכל התקנים. בעקבות זאת מינה בית המשפט מומחה מטעמו. המומחהקבע כי אכן התאורה עומדת בתקן, אולם עדין התאורה חזקה מדי וניתן לעמם אותה ולשנות את ציון הפנסים.

בפסק הדין קבע השופט אהרון שדה כי ניתן היה להגיע במקרה זה לפתרון כבר קודם, ולא לטרטר את התושבים שלוש שנים עד להגשת התביעה. "הצדדים התפללו בשאלת האם 'זיהום אויר' הוא בגדר 'מטרד' ומהוועה עילית התביעה, כאשר הנובעת ועד ג' סבירות כי בחים מודרניים, על התושב להשלים עם צרכי הכלל, ולא יעלה על הדעת שככל תחשוה סובייקטיבית של תושב זהה או אחר תיזור מטרד יש מאין ומהוועה עיליה ל התביעה", נכתב בפסק הדין.

"הgam שהאזור הקטן יכול להיות טרדן וטרחן לא פעם, תפקידה של הרשות המקומית (כמו גם רשותות אחרות) הוא להיות קשובה ולנסות ולמצוא פתרון ומענה לטובים ביותר שניתן להישג בנסיבות העניין".

כבר הורדתם את האפליקציה של mynet?

לאנדרואיד: <https://bit.ly/3auH7hz>

לאייפון: <https://apple.co/342maZ5>

לדברי השופט שדה, העירייה לא עשתה דבר על מנת לפתור את המטרד עבור התושבים, על אף שהיא צריכה לעשות זאת, ועל אף שקיים פתרון ישים. לאור זאת קבע כי על העירייה לשלם לתובעים הוצאות משפט בגין 3,000 שקלים, וכן 15 אלף שקלים שכר טרחת עורך דין, ובנוסף, 2,000 שקלים לכל אחד מארבעת התובעים בגין נזק לא מנומן.

שיתוף
בפייסבוק

שיתוף
בסטוטיר

שיתוף
בוווטסאפ

שלח
לחבר

העתק
קישור